

Paus Franciscus: de vastenreis is synodaal (= samen op weg gaan)

In zijn boodschap voor de vastentijd 2023 nodigt de paus ons uit om Jezus te volgen op de weg naar verdieping, waarbij we ons losmaken van middelmatigheid en ijdelheid.

De vastentijd begon op woensdag, 22 februari, met Aswoensdag. In zijn boodschap benadrukt de paus de relatie tussen de *vastenreis* en de *synodale reis*, geworteld in de traditie en open voor nieuwe dingen.

Persoonlijke en kerkelijke gedaanteverandering is het doel van de vastenreis en, op dezelfde manier, van de synodale reis. "In feite neemt de Heer ons tijdens de vasten tot zich en leidt ons naar een plek apart. Onze dagelijkse taken verplichten ons soms om te blijven waar we gewoonlijk zijn, en om in een soms saaie, dagelijkse routine te leven. Maar in de vastentijd **worden we uitgenodigd om samen met Jezus 'een hoge berg te beklimmen'**, om met het heilige Volk van God een bijzondere ervaring van ascese te beleven".

"Het is noodzakelijk een reis te ondernemen, een bergopwaarts traject, dat inspanning, opoffering en concentratie vereist, zoals een bergwandeling," voegt de paus eraan toe. Het synodale proces lijkt ook vaak een zware reis, die ons soms kan ontmoedigen. Maar wat ons aan het eind te wachten staat is ongetwijfeld iets wonderlijks en verrassends, dat ons zal helpen om Gods wil en onze opdracht in dienst van zijn Rijk beter te begrijpen".

Het is tijd dat leken en pastores samen optrekken, in de Kerk en in de wereld.

Franciscus ontving de voorzitters en leiders van de Commissies voor de Leken en wees hen op de weg die zij samen moeten afleggen om "een volk van God in zending" te worden, waarbij hij eraan herinnerde dat "om missionair te zijn, de Kerk geroepen is om synodaal (= samen op weg") te zijn". Van de paus komt de oproep om **meer waarde toe te kennen aan de leken, in het bijzonder de vrouwen.**

"God toont de Kerk de **weg van gemeenschap, van samen wandelen.** Franciscus herinnerde eraan dat "de noodzaak om de

leken te waarderen niet afhangt van een of andere theologische nieuwigheid", maar gebaseerd is op "een juiste visie op de Kerk", nl. die van "de Kerk als volk van God, waarvan de leken, samen met de gewijde ambtsdragers, een volwaardig deel uitmaken". De paus legt de **nadruk op eenheid en niet op scheiding**, waarbij "de leek niet de niet-religieus is, maar de gedoopte", en waarbij de term "discipel, broeder" op hen wordt toegepast, zoals die in het Nieuwe Testament werd toegepast op allen; "lekengelovigen en gewijde ambtsdragers".

Franciscus begon met de aanwezigen eraan te herinneren dat "de Kerk nog een lange weg te gaan heeft om te leven als een lichaam, als een echt Volk", Zo spreekt hij over de vele "parallele wegen die elkaar nooit ontmoeten" en die wij moeten overwinnen:

De geestelijkheid gescheiden van de leken, de gewijden gescheiden van de geestelijkheid en de gelovigen, het intellectuele geloof van bepaalde elites gescheiden van het volksgeloof, de Romeinse Curie gescheiden van de afzonderlijke kerken, de bisschoppen gescheiden van de priesters, de jongeren gescheiden van de ouderen, echtgenoten en gezinnen weinig betrokken bij het gemeenschapsleven, charismatische bewegingen gescheiden van parochies, enzovoort. Dit is momenteel de grootste verleiding.

Een volk verenigd in zending.

Het **delen van de zending brengt pastores en leken dichter bij elkaar**, scheidt een gemeenschap van intenties, maakt de complementariteit van de verschillende charisma's zichtbaar en wekt bij allen het verlangen om samen op te trekken.

Er is geen gebrek aan voorbeelden, te beginnen bij Christus, via Paulus tot aan de "grote momenten van missionaire impuls in de Kerk":

We zien het bij Jezus zelf, die zich vanaf het begin omringde met een groep leerlingen, mannen en vrouwen, en met hen zijn openbare bediening beleefde. Nooit alleen. **En toen hij de Twaalf uitzond om het Koninkrijk van God te verkondigen, zond hij hen uit "twee aan twee"**. Hetzelfde zien we bij Paulus, die altijd samen evangeliseerde met medewerkers, waaronder leken en echtparen. Niet alleen. En zo was het ook in tijden van grote vernieuwing en missionaire impuls in de geschiedenis van de Kerk: **voorgangers en**

lekgelovigen samen. Geen geïsoleerde individuen, maar een evangeliserend volk! Het heilige volk van God.

Wij zijn allen leerlingen.

De gedachten van de paus gaan vervolgens uit waar Jezus zegt: **"Ik sta aan de deur en klop"**. Maar "vandaag is het drama van de Kerk dat Jezus aan de deur blijft kloppen, maar van binnenuit, omdat we hem niet naar buiten laten komen! Zo vaak zit de Kerk gevangen, ze slaagt er niet in de Heer naar buiten te laten. De Heer wil dat wij missionarissen zijn. **Meer samenwerking.**

De leken, en vooral de vrouwen, moeten meer waardering krijgen voor hun competenties en hun menselijke en geestelijke gaven voor het leven in parochies en bisdommen. Zij kunnen de verkondiging van het evangelie in hun "alledaagse" taal uitdragen en zich bezighouden met verschillende vormen van prediking. Zij moeten altijd worden geraadpleegd bij de voorbereiding van nieuwe pastorale initiatieven op alle niveaus, lokaal, nationaal en universeel. Zij zouden een stem moeten hebben in de pastorale raden van de afzonderlijke Kerken. Zij zouden aanwezig moeten zijn in de diocesane bureaus. Zij kunnen helpen bij de geestelijke begeleiding van andere leken en ook bijdragen aan de vorming van seminaristen en religieuzen.

Tot slot een waarschuwing van de paus: verval niet in klerikalisme. **"De geklerikaliseerde leken - zegt hij - zijn een plaag voor de Kerk"**. (Bron: *Vaticaan Nieuws*)

Goede voorbereiding op Pasen toegewenst!

Genegen, Paul Renders ofm , aalmoezenier te Antwerpen